№ 3. Warszawa, dnia 7 (19) Stycznia 1881 r. Rok II.

PISMO ILLUSTROWANE TYGODNIOWE DLA KOBIET, WYCHODZĄCE W KAŻDĄ ŚRODĘ.
POŚWIĘCONE LITERATURZE, WSZELKIM GAŁĘZIOM PRACY KOBIECEJ ORAZ MODOM.

NOWOŚCI

KARNAWAŁOWE.

(Dokończenie).

Mówiąc o strojach karnawałowych, nie możemy pominąć kwiatów panny Olędzkiej. Róże jej wyrobu, to arcydzieła sztuki. Delikatnością barw, misternością roboty, przechodzą wszystko, cośmy w tym rodzaju mieli sposobność oglądać. Wspominając o urządzeniu sprzedaży wyrobów kobiecych, jaką pragniemy urządzić przy lokalu redakcyi, nadmieniam, że kwiaty są już u nas do zbycia. Piękne i niedrogie, gierlandy ślubne, całe garnitury balowe i t. p.

W pracowni szyją się suknie i tym sposobem uczennice gust swój wyrobić i wprawy nabrać mogą, a bez praktyki nauka kroju jest martwą i na niewiele się przydać może.

Przejdźmy teraz do praktyczniejszych ubiorów domowych. Minął już czas, gdy szlafrok ranny był tak negliżowo zrobiony, iż tylko do śniadania mógł służyć; obecnie jest on tego fasonu i stosownie przybrany, że cały dzień może być w domu noszony i nierzadko gościom ukazać w nim się można. Najczęściej jest to suknia, formą princesse, wpadająca do figury, lub zupełnie obcisła, otwierająca się na wstawionym à plastron przodzie, w bufki ułożonym z kaszmiru, atłasu, albo co jest nierównie strojniej z pluszu. Ubranie to pełne wdzięku zdobi żabot z koronek; mankiety koronkowe lub riusza u rąk i szyi. Kolory ciemne najwięcej są w użyciu.

Plusz obecnie największą gra rolę w toalecie kobiecej: zdobią nim kapelusze, suknie, nawet kołnierze z pluszu należą do nowości najwięcej wykwintnych. Są to z jasnego lub ciemnego pluszu, pelerynkowe, w karo lub podłużnie

Ryc. 1. Ubranie ślubne.

wycięte kołnierze, ozdobione frendzlą sznelową ze złotym sznurem i koronką, stanowiąc z stosownemi mankietami garnitur, a do każdej sukni włożyć je można jako eleganckie dopełnienie toalety. Robią się też z atłasu, aksamitu, złotem haftowane, paciorkami lub dżetem przybrane.

Moda daleką jest tej zimy od prostoty i skromności, toalety coraz są zbytkowniejsze i jeśli forma ich nie jest wymyślną, to ozdoby i materyały bajecznych cen dochodzą.

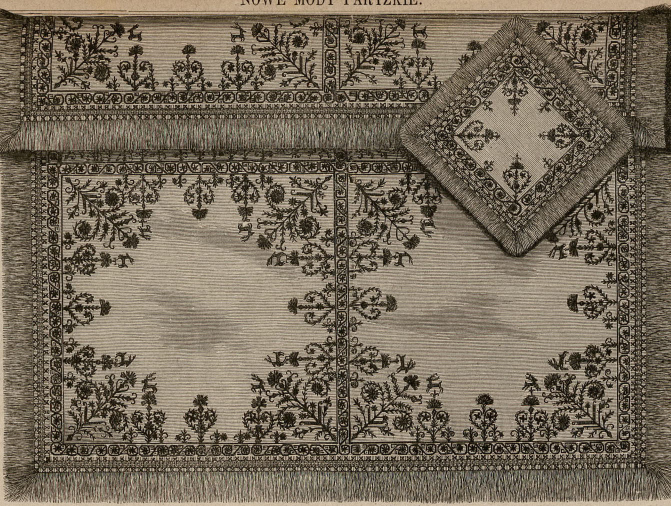
Adamaszki jedwabne w wielkich deseniach, aksamity na tle złotem lub srebrnem przetykanem w liście, ciemne plusze gładkie i w pasy atłasowe przerabiane brokardy genewskie: oto drogie i ciężkie materyały, które prześlicznie z atłasem i z surahem się mięszają wywołując efekt bogaty.

Moda w dawnych czasach była mniej wymyślną i niezmieniającą się, dla tego suknia z tak drogiego jak wyżej wymieniłam materyału, raz sprawiona, służyła długie lata, córka i wnuczka nosić ją mogła, dla tego nieżal było na trwały i dobry materyał poświęcić dużo pieniędzy; lecz teraz nie radzę wam tego, czytelniczki: róbcie skromniejsze toalety zgodne z wymaganiem mody, waszym gustem upięknione, ale nie wydawajcie na nie tysięcy złotych, gdyż za rok, może już suknia taka być bez użytku.

Przytoczę jeszcze dwa kostiumy na ulicę stosowne, na porę zimową: pierwszy z nich strojny bardzo. Spódnica z pluszu rozcinana u dołu, podszytą jest falbankami z wyborowego kaszmiru. Na to idzie poloneza z pluszu, zapięta tylko do stanu i rozchodząca się poniżej, z rozłożonemi wyłogami z kaszmiru, przybranemi pasmanteryą. Z tyłu lekka draperya, ujęta jest pasmanteryą lub sznurami. Zapięcie polonezy stanowią agrafy pasmanteryjne. Kapturek ma podbicie z kaszmiru marszczonego z ranwersami pluszowemi. Rękawy również pasman-

teryą przybrane. Kapelusz pluszowy z rondem w górę podniesionem, z piórem stosownem i kokardą z pluszu szkockiego. Cały ten wyżej wymieniony kostium najlepiej jest w kolorze ciemno-zielonym dobrany i do bardzo wykwintnej toalety spacerowej należy.

Drugi skromniejszy z materyału angielskiego w kratę szkocką, caroubier i zieloną. Spódnica ma bardzo wysoką falbanę fałdowaną. Tunika à tablier z boków mocno podpięta, z tyłu w puf ułożona. Stanik z długą okrągłą baskiną szkocki, gładkim aksamitem, również jak mankiety przybrany; lecz kobieta nie mająca pieniędzy do wyrzucenia na częstą zmianę toalety, nie zrobi podobnej sukni. Moda szkocka jest niedługotrwałą.

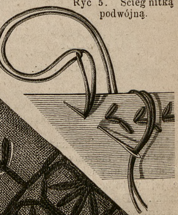

Ryc. 2 i 3. Serweta i serwetki do herbaty.

Kolory ciemne są najpraktyczniejsze gdyż z nich można suknię przerabiać bez końca, świeży fason nadając: umiejętność krawieczyzny jest tu koniecznie potrzebna. Materyały w kolorach: czarnym, loutre i ciemno-zielonym, są najwdzięczniejsze do noszenia. Zresztą obowiązkiem jest naszym, zdawać sprawozdanie z tego co modne i zbytkowne nawet, ale nieprzestajemy namawiać was, panie ażeby każda ubierała się stosownie do swego położenia w świecie i środków jakiemi rozporządza.

Ryc. 4. Igła z pojedynczą i podwójną nitką.

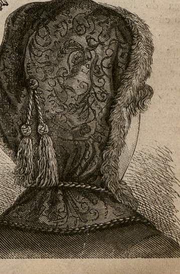
Ryc 5. Ścieg nitką podwójną.

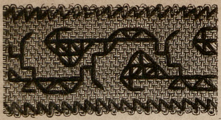
Ryc. 6. Róg serwety do ryc. 2.

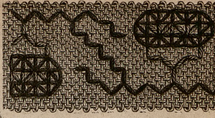
R. 7. Kapturek dla dziewczynki.

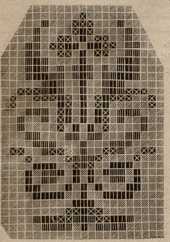

R. 8. Kapturek dla dziewczynki.

Ryc. 9. Wschodni haft na gazie.

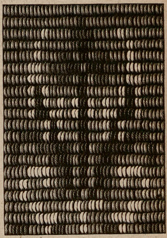

Ryc. 11—13. Dziecinne ubrania.

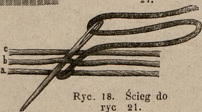

Ryc. 10. Wschodni haft na gazie.

Ryc. 14. Wzór do ryc. 15.

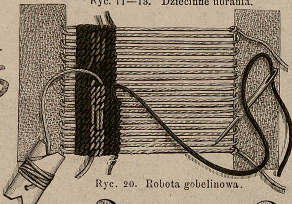

R. 16. Ścieg do ryc. 21.

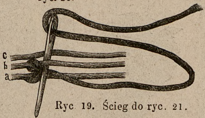

Ryc. 17. Ścieg do ryc. 21.

Ryc. 15. Robota z szychem gobelinowa.

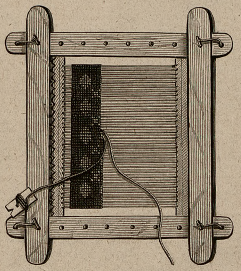

Ryc. 18. Ścieg do ryc 21.

Ryc. 20. Robota gobelinowa.

Ryc. 19. Ścieg do ryc. 21.

Ryc. 21 i 22. Robota gobelinowa w ramkach.

Ryc. 23. Okrycie balowe na puchu.

Ryc. 24. Ubranie domowe z fartuszkiem.

Opis Rycin.

Ryc. 1. Ubranie dla panny młodej, krój fig. 14—17 na przeszłej tablicy kroju. Suknia z białego atłasu, u dołu ma falbankę z riuszą, ubrana koronką valenciennes i pluszem białym. Stanik frakowy z przodu ubrany bufkami w bawet, przepięciem szalowem z atłasu i kołnierzem pluszowym. Szmizetka z białej gazy z krezą u szyi i takież mankiety dopełniają całości. Welon z koronki prawdziwej.

Ryc. 2—6. Serweta i serwetka do herbaty z cienkiego szarego płótna, wyszyta różnokolorową bawełną i frendzlą, z nici szarych ozdobiona. Sposób wykonania, wskazują ryc. 4, 5 i 6. Szlak u dołu wysnuwany, przerobiony bawełną i krzyżykami. Cały deseń robi się nitką podwójną.

Ryc. 7 i 8. Kapturki dla dziewczynek z materyi, przybrane sznurem z chwastami i futerkiem.

Ryc. 11. Pierwsza sukieneczka dla dziewczynki z białego nanzuku, ozdobiona haftem i falbanką, przepasaną różową jedwabną szarfą.

Ryc. 12. Sukienka dla dziewczynki niebieska, kaszmirowa, przybrana niebieskim atłasem i sznurami jedwabnemi, formą gabryjelki z falbanką u dołu, kołnierzykiem i mankietkami.

Ryc. 13. Ubranie dla chłopczyka z materyału trykotowego, składa się z spodenek, bluzki obcisłej i szarfy szkockiej: szkockie pończoszki dopełniają całości.

Ryc. 14—22. Gobelinowe roboty. Potrzebne są do tego ramy, w których tło się zarabia z cienkiego szpagatu

lub miękkiego sznurka rząd koło rzędu. Ryc. 15, 16, 17, 18, 19 i 20 pokazują sposób wykonania roboty. Kolory włóczki zależą od gustu.

Ryc. 23. Okrywka balowa, lub do teatru, z białego satin de chine, ozdobiona złotym haftem, na lekkiej wacie, podszewkę ma atłasową niebieską. Biały puszek łabędzi służy do obłożenia.

Ryc. 24. Domowe ubranie z fartuszkiem. Sukienka z madrasu przybrana fularem, fartuszek z szarego cienkiego płótna, ponsowym zapałem ozdobiony.

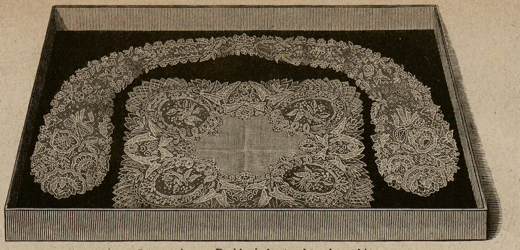
Ryc. 27. Kostium zimowy na ulicę, mięszany z dwóch materyałów: jednego gładkiego, drugiego w pasy, obłożony futerkiem. Staniczek z kapturkiem, toczek futrzany i z boku piórko dopełniają całości.

Ryc. 28. Kostium z sukienka zielonego na aksamitnej czarnej spódniczce, tiunikę ma w zęby wyciętą a długi kaftan podszyty fałdami, jakby drugą tiunikę ma objęcie z aksamitu i wyszyty jest złotym haftem. Mufeczka również zielona z monogramem.

Ryc. 29. Przedstawia bardzo eleganckie ubranie z szkockiego materyału, z gładkiej z falbaną, u dołu w kontrafałdy ułożonej spódniczce. Z boku sznur i pasmanterye nadają cechę elegancyi i najświeższego gustu. Kapturek odpowiednią materyą wyłożony śpiczasto jest ścięty.

Ryc. 30. Kostium z materyału bronzowego mięszanego z szkockim, w żółtą i bronzową kratę, odznacza się wdzięcznem ułożeniem tiuniki i dla młodej osoby jest stosownym.

Ryc. 35. Ubranie balowe dla młodej panienki z muślinu i koronki gazą pokryte, którą z boku róża spina. Staniczek z przodu i na plecach zdobią zmarszczki. Stanik u wycięcia z przodu suto kreplisą zagarnirowany.

Ryc. 25 i 26. Barbka i chusteczka z koronki.

Ryc. 27—30. Ubrania zimowe na ulicę.

Ryc. 36. Ubranie wieczorowe z hiszpańskim stanikiem, z ciemno-zielonej materyi, aksamit czarny w deseń vieil or służy do przepięcia sukni i użyty jest na stanik sznurowany z przodu. Suknia w sute bufki przemarszczona. Rękawy bardzo eleganckie z średniowiecznego portretu skopiowane.

Ryc. 37. Suknia czarna kaszmirowa, u dołu w zęby wycięta, z pod których wychodzą wachlarzyki atlasowe. Przód w duże fałdy splisowany, tiunika frendzlą dżetową oszyta, z boku na sutą pasmanteryjną rozetę spięta. Stanik ma kamizelkę i chusteczkę z atłasu, frendzlą ozdobiony dżetową, rękawy półdługie, wycięcie stanika riuszami ogarnirowane.

Ryc. 38. Balowe ubranie z różowej materyi i ciemno-ponsowego atłasu. Spódnica w zęby spiczaste ścięte, ozdobione z różnokolorowego jedwabiu haftem, pod zębami daną jest falbana plisowana z atłasu. Przepięcie z przodu długiemi końcami frendzlą ozdobione, spada na tylny bryt spódnicy. Stanik z długą baskiną frendzlą objęty, falbankami ogarnirowany. Róże stanowią upięcie.

Ryc. 43 i 44. Balowe ubranie z materyi wiśniowego koloru, aksamitu lub atłasu, ubrane koronką. Stanik mocno zcięty, ma z przodu szeroką koronkę. Szmizetka biała ukośnie wcięta i bukiety kwiatów z boku i na rękawach.

Ryc. 45 i 46. Suknia z bladoniebieskiego atłasu z czarnemi koronkami i różami thea przybrana. Staniczek z przodu sznurowany.

Ryc. 52 i 53. Poduszki do powieszenia na ścianie w wagonie lub nad sofą w pokoju, frendzlą ozdobione, lub falbaną, haftowane różnokolorowym jedwabiem na suknie lub aksamicie.

Ryc. 54—60. Serwetki haftem ręcznym ozdobione, którego wykonanie ryciny wskazują.

Ryc. 62. Ubranie z czarnego kaszmiru sznurem i rozetami ozdobione. Spódnica u dołu ma falbankę plisowaną z nagłówkiem. Powyżej idzie pas z aksamitu wyszyty dżetem lub złotym sznurem i perełkami metalowemi. Tiunika skromnie w plisy upięta. Staniczek z przodu z kamizelką aksamitną z haftem i takiemiż mankietami.

Ubrania maskaradowe.

Ryc. 72. Strój węgierski składa się z butów z ostrogami futrem obłożonych, spódniczki naszytej taśmą lub wstążką, z szafirowego aksamitnego kubraczka z futrem; rękawy zdobi haft złoty a przód przepięty szamerowaniem z sznura: na ramionach wisi płaszczyk z materyału tego co spódniczka.

Ryc. 73. Lato. Biała kaszmirowa grecka suknia, z szlakami z ciemnoponsowego atłasu haftem ozdobiona, wieńce z kłosów i polnych kwiatów opasują kibić, i zręcznie głowę oplatają.

Ryc. 74. Mieszczanka średniowieczna. Spódnica z wełny miękkiej, fartuszek drogą koronką ozdobiony. Stanik z przodu złotem szamerowany. Koszulę zdobi haft, korale na szyi. Czepiec spada na oczy. Jest to kostium ściśle historyczny.

Ryc. 75. Wróżka indyjska. Suknia z czarnego aksamitu w rzut gwiazd złotych z szerokiemi rękawami, takiż toczek spiczasty na głowie.

Ryc. 76. Strzelec, gdyż inszej nazwy dać tej masce nie można. Składa się z butów palonych, spódniczki krótkiej z sukna zielonego, kaftanu z połami i torby myśliwskiej. Kapelusz z piórkiem dopełnią tego oryginalnego stroju.

Ryc. 31—34. Modne kwiaty balowe.

PRZEPISY GOSPODARSKIE.

Puding z chleba białego.

Zagotować trzeba kwartę śmietanki z skórką cytrynową i cukrem, trochą cynamonu i solą.

W drugiem naczyniu trzeba mieć przygotowany ośrodek od chleba w ilości 500 gram. Chleb ten zalewa się gorącą śmietanką i pozostawia pod przykryciem godzinę. Następnie wyrzuca się cynamon i cytrynę, wbija się pięć jajek całych i miesza wszystko dobrze. Foremkę szczelnie zamykaną, smaruje się dobrze masłem, wkłada w nią massę poprzednio przygotowaną, wstawia w naczynie z wodą wrzącą i gotuje przez godzinę. Wykłada się z formy po ugotowaniu i sosem z arakiem polewa.

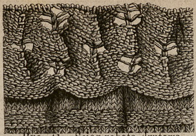
Ryc. 35—38. Balowe i wieczorowe ubrania.

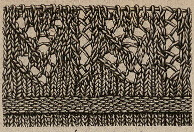
Ryc. 39. Żabot z koronką.

Ryc. 40. Pończocha z wełny.

Ryc. 41. Ścieg robotą drutową.

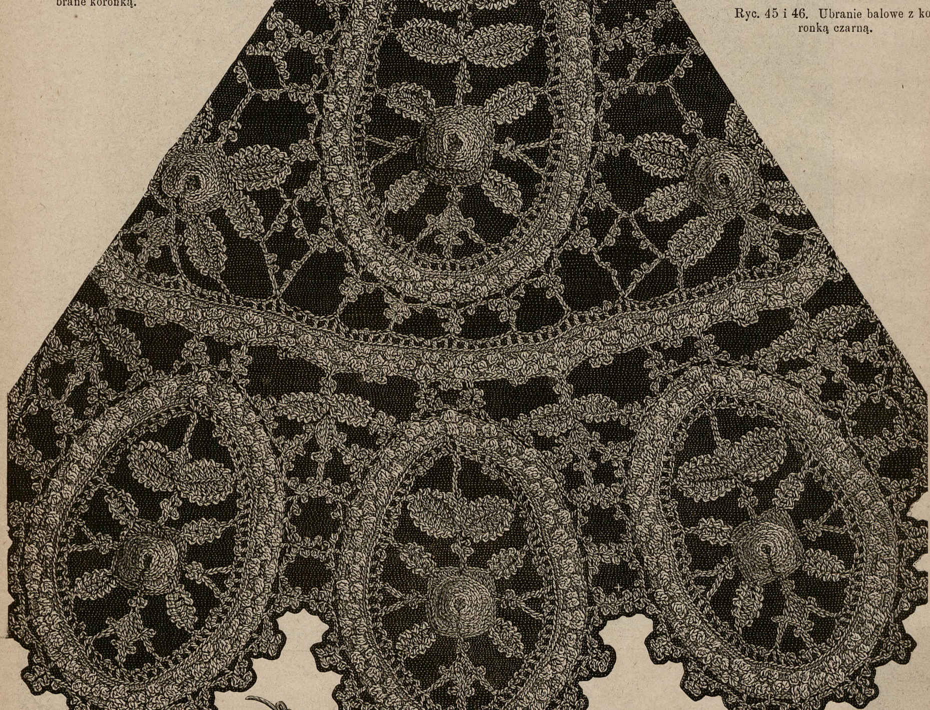
Ryc. 42. Ścieg robotą drutową.

Ryc. 43 i 44. Ubranie balowe przybrane koronką.

Ryc. 45 i 46. Ubranie balowe z koronką czarną.

Ryc. 48. Pierwsza i druga kolej w robocie róży.

Ryc. 49. Trzecia i czwarta część w robocie róży.

Ryc. 47. Szósta część kapy robotą szydełkową.

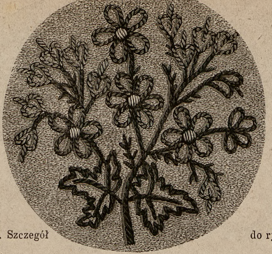
Ryc. 50. Część szlaku obwodowego.

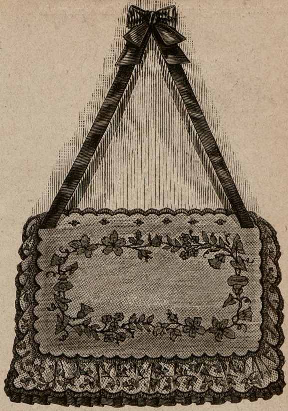
Ryc. 51. Sposób wykonania listków.

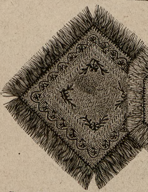
Ryc. 52. Wisząca poduszka podróżna.

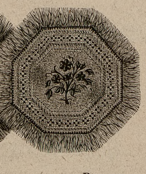
R. 54. Szczegół do ryc. 56.

Ryc. 53. Wisząca poduszka podróżna.

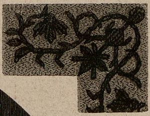
Ryc. 55.

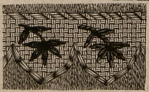
Ryc. 56.

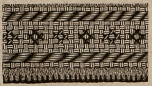
Ryc. 57. Kwiat do do ryc. 55.

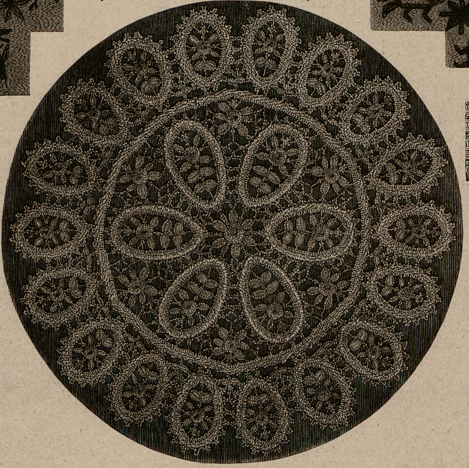
Ryc. 58. Kwiat do ryc. 55.

Ryc. 59. Do ryc. 55.

Ryc. 60. Do ryc. 56.

Ryc. 61. Rozeta kołdry szydełkowej.

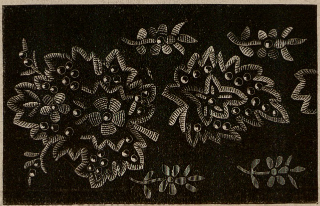
Ryc. 62. Ubranie z aksamitem haftowanym dżetem (plecy).

Ryc. 63. Suknia z aksamitem haftowanym dżetem (przód).

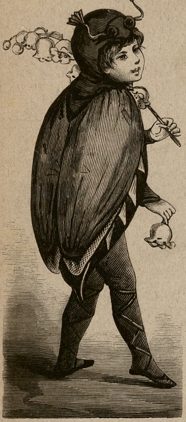
Krem z herbaty.

Zaparza się w imbryku 8 gram. herbaty czarnej i zielonej, do tego dolewa się kwartę mleka gorącego, dodaje dużo cukru i miesza, aby cukier dobrze się rozpuścił. Po kwadransie mięszania cedzi się przez sitko i miesza z 6-ma żółt-

Ryc. 64. Wzór haftu do ryc. 62.

kami ubitemi i następnie wlewa w foremkę i wstawia w naczynie z gotującą wodą. Po ostudzeniu

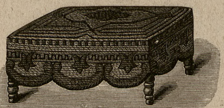

Ryc. 70. Ubranie maskaradowe.

Ryc. 65. Sposób uczesania włosów i upięcia.
Ryc. 67. Naszyjnik.

Ryc. 66. Sposób uczesania głowy i upięcia.
Ryc. 68. Naszyjnik.

R. 69. Stołeczek pod nogi.

Ryc. 71. Ubranie maskaradowe.

wyborny krem, który z formy wyjdzie.

Pranie tiulów i haftów.

Każdą sztukę, jeżeli większa, złożyć w kilko-

R. 77. Mała szafeczka do listów.

ro i sfastrzygować cienką bawełną, a potem prać w letnich mydlinach, maczając w nich tylko bez żadnego tarcia i wyciskając. Potem, jeżeli haft jest zabrudzony, wygotować go w świeżych mydlinach, położywszy na *spód* rądelka grubą warstwę starego płótna. Po kwadransie takiego gotowania odstawić rądel od ognia, ale nie wyjmować z niego haftów, aż woda ostygnie. Wtedy haft się w tych mydlinach kilka razy zanurza i wyciska, aż będzie zupełnie biały; potem się płucze w zafarbkowanej wodzie i lekko wyciska. Fastryga przecina się nożyczkami, żeby wyciągając nie porobić dziurek i muślin póty się trzepie w ręku, aż pierwsza wilgoć z niego wyjdzie. Wtedy kładzie się na miękkiem usłaniu, obracając złą stronę haftu do góry i prasuje się gorącem *żelazkiem*. Gdy się dobrze wygładzi *po lewej stronie*, nie zdejmując z deski skropić *muślin* gotowanym, rzadkim krochmalem i znów prasować żelazkiem. Tak prasowany haft zachowa całą wypukłość.

Węgierka. Lato. Średniowieczna mieszczanka. Indyjska wróżka. Strzelec.
Ryc. 72—76. Kostiumy na bal maskaradowy.

Do dzisiejszego N-ru dołącza się: dla Edycyi I-ej Tablica kroju i Dodatek powieściowy, Lord Brackenbury, II; zaś dla Edycyi II-ej Tablica kroju i Fason.

Дозволено Цензурою. Варшава 8 Января 1881 года.

W Drukarni J. Bergera, ulica Elektoralna Nr 14. Redaktorka i Wydawczyni **Marya Ratyńska.**

NOWE MODY PARYZKIE

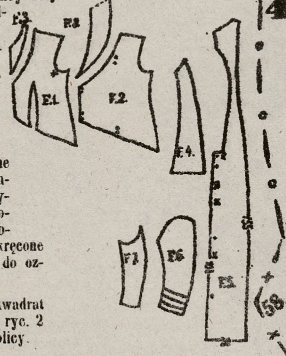
TABLICA KROJU Nr. 3.

1881 ROK.

I. Sukienka dla dziewczynki od 12—13 lat, patrz ryc. 1 na odwrotnej tablicy kroju.

Fig. 1. Przednia część podszewki.
Fig. 2. Przód z materyału.
Fig 3. Kamizelka.
Fig. 4. Boczek.
Fig. 5. Plecy.
Fig. 6. Wierzchni rękaw.
Fig. 7. Spodni rękaw.
Fig. 8. Kołnierzyk.

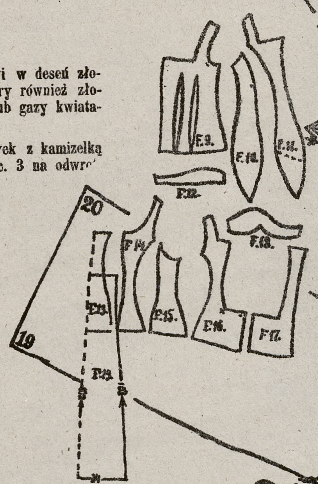
Ładne to ubranie zrobione jest z szewiotu w kratę bronzową ponsowym atłasem przybrane. Stanik z długiemi połami z tyłu i przodu jest trochę nadmarszczony, sznury kręcone i kieszonka z atłasu służą do ozdoby.

II. Stanik z wycięciem w kwadrat do balowej sukni, patrz ryc. 2 na odwrotnej stronie tablicy.

Fig. 9. Przód.
10. Boczek.
11. Plecy.
12. Krótki rękaw.

Staniczek ten z materyi w deseń złotem przybranej, ma sznury również złote. Spódnica z materyi lub gazy kwiatami jest podpinana.

III Staniczek bez zarzewek z kamizelką haftowaną, patrz ryc. 3 na odwrotnej stronie tablicy.

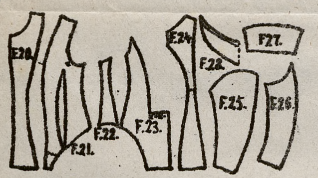
Fig. 13. Kamizelka.
Fig. 14. Przód.
Fig. 15. Boczek.
Fig. 16. Pierwsza część pleców.
Fig. 17. Druga część pleców.
Fig. 18. Krótki rękaw.
Fig. 19. Przód spódnicy.

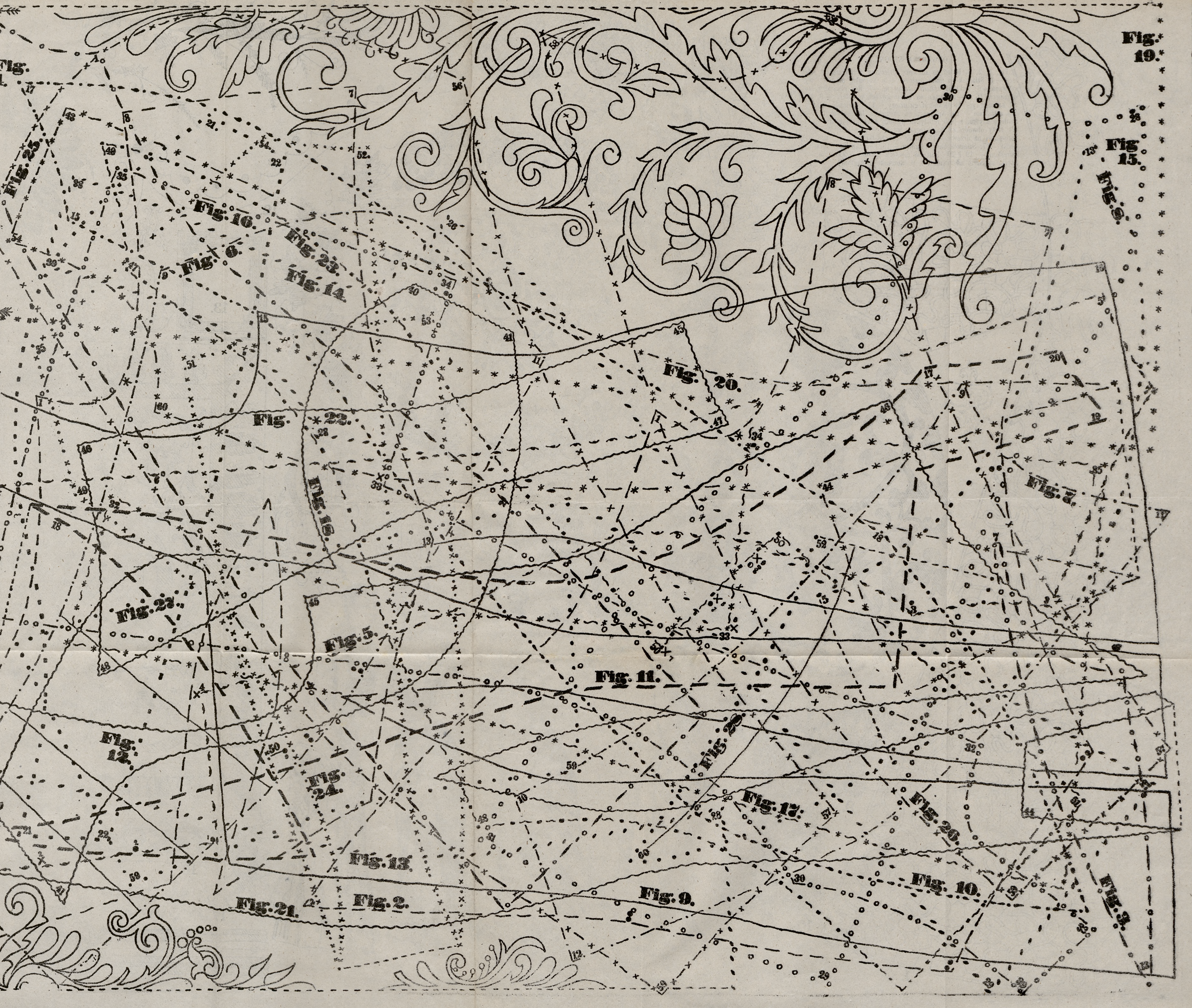
Bogata suknia naśladująca formę princesse z aksamitu z przodem wstawionym z atłasu haftowanego złotem lub srebrem. Przepięcie na staniku z gazy złotem przetykanej, z tyłu naszyty jest węzeł, związane sznury z chwastami z boku.

IV. Stanik z frakowemi połami patrz ryc. 4 na odwrotnej tablicy kroju.

Fig. 20. Część przodu wstawiona. — 21. Przód.— 22. Pierwszy boczek.—23. Drugi boczek.—24. Plecy.— 25. Wierzchni rękaw. — 26. Spód rękawa. — 27. Mankiet. — 28. Kołnierz.

Ubranie z materyału w kratę, gładkim przybrane, ma przód stanika w marszczki ułożony, spódnica podług ryciny się ubiera.

ODWROTNA STRONA.

Fig. 1, 2, 3. Deseń na sukienkę dziecinną z tasiemeczki point lace.—4. Szlaczek do haftu białego. — 5. Koronka na tiulu wyszywana.—6. Bukiecik haftem atłasowym.—7. Róg chustki z monogramem O. S.—8. Deseń na kieszonkę lub wachlarz. — 9. Motyl koronkowy.—10. Kwadrat gipiurowy.—11. Gierlanda z kwiatów atłaskiem. — 12. Aplikacya na aksamicie lub suknię do rozmaitego użytku, sposób roboty za pomocą naklejania gumą. Sznurek złoty obwodzi się po brzegach wzoru. — 13 — 15. Wzory do malowania na drzewie.—15. Brzeg do chustki od nosa, haft wenecki.—17. Szlaczek białym haftem.—18. Koronka ściegiem strasburgskim. — 19 i 20. Haft do męzkich koszul. — 21. Wzór wyszycia sutaszem na suknie i t. p. Rozmaite monogramy.

